

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

*Reg. într. dos. 2021 R/L
Nr. 3/29.01.2021*

Nr. 384/26.01.2021

C ă t r e,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii

Stimată doamnă președinte,

Avem onoarea să vă înaintăm sesizarea Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia de soluționare a recursului în interesul legii, în conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă și art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Anexăm, în copie, Hotărârea nr. 92/15.12.2020 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

Folosim acest prilej pentru a vă asigura de deplina noastră considerație.

Cu stimă,

PREȘEDINTE
Liviu Gheorghe Odagiu

PRIM GREFIER
Ioana Florina Boțan

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

HOTĂRÂREA NR. 92 din data de 15.12.2020

Având în vedere dispozițiile art. 18 și 23 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, Colegiul de conducere s-a întrunit în ședința de lucru de la data de 15.12.2020. Ședința a fost convocată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia.

Conducerea ședinței Colegiului de conducere a fost asigurată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia. Au participat următorii judecători: Bianca Maria David, Mariana Claudia Clonța, Gabriel Oltean Arghil, Laura Maria Dehelean și Maria Elena Covaciu.

În conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la ședința Colegiului de Conducere au participat și doamnele vicepreședinte Ștefania Dragoe și Oana Maria Petrașcu, fără drept de vot.

Ședința de lucru a Colegiului de conducere a fost statutară din punct de vedere al numărului de membri participanți.

Conform art. 23 alin. 3 și 50 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secretariatul ședinței de lucru a fost asigurat de doamna Ioana Florina Boțan, prim grefier al Curții de Apel Alba Iulia.

În temeiul dispozițiilor art. 19 și următoarele din Hotărârea nr. 1375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești,

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

Fiind sesizat cu sesizarea formulată în dosarul nr. 4093/62/2018 pentru analizarea oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii, în unanimitate,

în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015

a Consiliului Superior al Magistraturii, constatând că sunt întrunite prevederile art. 515 și următoarele Cod procedură civilă și față de dispozițiile Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148/2015, membrii Colegiului de conducere vor dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recursul în interesul legii în problema de drept privind „aplicarea dispozițiilor art. 120 alin. 5 din Codul Silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul Silvic”.

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recursul în interesul legii în problema de drept privind: „aplicarea dispozițiilor art. 120 alin. 5 din Codul Silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul Silvic”.

Președintele Colegiului de Conducere:

Liviu Gheorghe ODAGIU

Membri ai Colegiului de Conducere:

Mariana Claudia CLONȚA

Maria Elena COVACIU

Diana Bianca DAVID

Laura Maria DEHELEAN

Gabriel Arghil OLTEAN

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA

*Pe lângă a fost
de acord*

ROMÂNIA		
CURTEA DE APEL ALBA IULIA		
CAUSAR Nr.	384	
Ziua	luna	anul
Registrator	20.01.2021	

CĂTRE COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

REFERAT

privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii

în vederea pronunțării asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești:

Dacă personalul silvic beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, raportat la prevederile art. 115 alin. 1 din Codul silvic.

I. Dispozițiile legale supuse interpretării

Codul Silvic:

Art. 120 al. 5: (5) *Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea» beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.*

Art. 115 alin. 1: (1) *Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod, normele, regulamentele, instrucțiunile și ghidurile de bune practici și le aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, exercitând și controlul aplicării lor.*

II. Problema de drept care a generat practica neunitară

Instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește următoarea problemă de drept: sporul de risc prevăzut de art. 120 alin. 5 din Codul Silvic poate fi acordat personalului silvic în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art. 115 alin. 1 din Codul Silvic?

III. Soluții jurisprudențiale diferite:

1. Într-o opinie jurisprudențială, s-a considerat că art. 120 alin. 5 din Codul Silvic instituie dreptul de a beneficia de sporul de risc în favoarea personalului silvic fără a supune aplicabilitatea dispoziției legale unei condiții sau unui termen suspensiv și cuprinde dispoziții suficient de clare și de precise pentru a putea fi aplicat chiar și în absența legislației secundare la care se referă art. 115 alin. (1) din Codul Silvic.

Argumente în susținerea acestei opinii:

Absența legislației secundare nu poate genera lipsirea de efecte juridice a prevederilor art.

120 alin. 5 din Codul Silvic. Așa fiind, sporul este în quantum fix de 25% și se acordă fără să fie necesară stabilirea unor praguri sau tranșe valorice inferioare. Sub acest aspect, s-a arătat că în ipoteza legală a normei se indică clar că personalul silvic este categoria profesională beneficiară, fără alte nuanțări.

Pe de altă parte, trebuie ținut seama de faptul că elaborarea unor astfel de acte normative prealabile trebuia făcută în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a Codului Silvic. Condiționarea acordării acestui spor salarial și în prezent, respectiv la peste 10 ani de la data adoptării Codului Silvic, ar lipsi de sens art. 120 alin. 5 Cod silvic.

Pe cale de consecință, sporul de 25% prevăzut de art. 120 alin. 5 din Codul Silvic se acordă personalului silvic în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art. 115 alin. 1 din Codul Silvic.

2. Într-o altă opinie jurisprudențială, s-a apreciat că sporul de risc prevăzut de art. 120 alin. 5 din Codul Silvic nu poate fi acordat în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art. 115 alin. 1 din Codul Silvic.

Argumente în susținerea acestei opinii:

Dispozițiile art. 120 fac parte din TITLUL VII din Codul Silvic, cu denumirea marginală „Dispoziții tranzitorii și finale”. Din topografia textelor legale se desprinde concluzia că prevederile art. 115 alin. 1 reprezintă norma generală, iar art. 120 alin. 5, reprezintă norma specială.

În context, este necesară adoptarea legislației secundare la care face referire art. 115 din Codul silvic, prin care să fie stabilit în concret modul de calcul al sporului de risc și categoriile de personal care desfășoară activități ce implică acest risc. Nerespectarea dispozițiilor art. 115 din Codul silvic nu poate fi sancționată de instanțe în sensul obligării angajatorului la executarea unei obligații incerte din punct de vedere al conținutului și limitelor.

Modificările aduse Codului Silvic prin punctul 35 din Legea 175/2017 nu au reglementat un drept salarial nou, ci au extins sfera subiecților cărora i se aplică sporul care a fost reglementat inițial prin Codul Silvic. Însă acest spor nu poate fi acordat în absența metodologiei care stabilească condițiile de acordare a sporului.

IV. Practică judiciară:

Prin decizia nr. 51/18.06.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă a statuat că printr-o hotărâre judecătorească de speță (decizia ICCJ nr. 3496/23.06.2009) ce fusese pronunțată anterior, se stabilise în mod definitiv cu privire la o anumită reclamantă (Federația Sindicatelor Silvice) că, pentru acordarea sporului de risc trebuia să fi fost elaborată metodologia prin care să se stabilească atât categoriile de personal care beneficiază de acordarea sporului de risc, cât și condițiile care trebuie îndeplinite de acesta, iar o nouă judecată cu privire la posibilitatea acordării sporului de risc în temeiul dispozițiilor art. 120 alin. (5) din Codul silvic nu este permisă, câtă vreme nu au fost elaborate actele normative menționate de art. 115 alin. (1) din același act normativ, deoarece i se opune puterea de lucru judecat.

Considerentele Deciziei nr. 51/18.06.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, privind interpretarea dispozițiilor art. 120

alin. (5) din Codul silvic, respectiv dacă acordarea sporului de risc este sau nu subordonată emiterii normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de dispozițiile art. 115 alin. (1) din același act normative rețin că :

(102). În ceea ce privește elementul care ar conferi caracter de noutate problemei de drept, circumstanțiat de titularul sesizării prin raportare la împlinirea și depășirea termenului de 12 luni în care trebuiau elaborate de autoritatea publică centrală actele normative prevăzute de art. 115 alin. (1) din Codul silvic, precum și la modalitatea de a sancționa neîndeplinirea acestei obligații legale care transformă dreptul recunoscut de lege într-unul virtual, se reține că procesul finalizat cu Decizia nr. 3.496 din 23 iunie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost soluționat prin cercetarea fondului, considerentele instanței de recurs fiind în sensul că: "întrucât nu a fost elaborată, în condițiile art. 122 din Codul silvic, metodologia prin care să se stabilească atât categoriile de personal care beneficiază de acordarea sporului de risc, cât și condițiile care trebuie îndeplinite de acesta, în mod corect a fost respinsă cererea de chemare în judecată", respectiv că "în condițiile în care nu este reglementată modalitatea de calculare a sporului de risc, suntem în prezența unui drept virtual, ceea ce presupune că acordarea acestor drepturi ar însemna, pe de o parte, obligarea angajatorului la plata unor sume de bani imposibil de calculat, iar, pe de altă parte, eventuala cuantificare de către instanță în raport cu diverse criterii reprezintă o nesocotire a Deciziei Curții Constituționale nr. 820/2008".

(103). Rezultă așadar că nu este îndeplinită nici condiția de admisibilitate a noutății chestiunii de drept".

Așadar, instanța supremă a reținut că sesizarea nu îndeplinește condiția noutății și a avut în vedere tocmai Decizia nr. 3.496/2009 pronunțată de aceeași instanță (decizie de speță). Practic, cercetând cerința amintită, a subliniat că acel element care ar conferi caracter de noutate problemei de drept –nerespectarea termenului de 12 luni prevăzut de art. 115 alin. 1 a fost dezlegat implicit anterior câtă vreme în acel dosar s-a apreciat că faptul neelaborării metodologiei vizând acordarea sporului de risc face ca dreptul afirmat să fie unul „virtual”.

Din corespondența administrativă realizată cu celelalte curți de apel din țară au fost evidențiate cele două orientări redate mai sus:

- **Curtea de Apel Brașov a exprimat punctul de vedere în sensul opiniei 1** și anume că, practica la nivelul secției este unitară în sensul acordării sporului de risc; a anexat practică judiciară pentru această opinie;

- **Curtea de Apel Timișoara a exprimat punctul de vedere majoritar, în sensul opiniei 1** și anume că, acordarea sporului de risc de 25% din salariul de bază, prevăzut la art.120 alin.5 din Codul silvic, instituie dreptul de a beneficia de sporul de risc în favoarea personalului silvic fără a supune aplicabilitatea dispoziției legale unei condiții sau unui termen suspensiv și cuprinde dispoziții suficient de clare și de precise pentru a putea fi aplicat și în absența legislației secundare la care se referă art. 115 alin.1 din Codul silvic; a anexat practică judiciară;

- **Curtea de Apel Oradea a transmis punctul de vedere majoritar al Tribunalului Satu Mare, care este în sensul opiniei 2** și anume că, acordarea sporului de risc de 25% din salariul de bază, prevăzut la art.120 alin.5 din Codul silvic, este condiționată de îndeplinirea condițiilor specifice de acordare a acestui sport, care trebuiau reglementate prin norme, regulament, instrucțiuni aprobate prin ordin a conducătorului unității, conform art. 115 alin.1

dina același act normativ, acte care nu au fost aprobate. Prin urmare, câtă vreme nu au fost elaborate reglementări subsecvente Codului silvic, prin care să se stabilească criteriile concrete în baza cărora se acordă sporul de risc, categoriile de personal și activitățile specifice care implică acest risc, s-a reținut că reclamanții nu pot beneficia de acest drept, cererile fiind respinse ca neîntemeiate; a anexat practică judiciară pentru această opinie.

- **Curtea de Apel Suceava a transmis punctul de vedere al Tribunalului Suceava, care este în sensul opiniei 2** și anume că, în absența legislației secundare elaborate conform art. 115 alin.1 din Codul silvic, personalul silvic nu poate beneficia de sporul de risc de 25% din salariul de bază, existând un impediment la acordarea dreptului, impediment care subzistă în conținutul legislativ activ, iar această opinie se întemeiază și pe considerentele înscrise în Decizia nr. 51/18.06.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, part.95,96; a anexat practică judiciară pentru această opinie.

- **Curtea de Apel București a transmis punctele de vedere ale Tribunalului Municipiului București, Tribunalului Ialomița și Tribunalului Ilfov;**

Astfel,

-punctul de vedere al **Tribunalului București care este în sensul opiniei 1** și anume că, acordarea sporului de risc de 25% din salariul de bază, prevăzut la art.120 alin.5 din Codul silvic nu este condiționată de elaborarea unor norme, regulamente și instrucțiuni conform art. 115 alin.1 Codul silvic;

- punctul de vedere al **Tribunalului Ialomița care este în sensul opiniei 2** și anume că, sporul de risc prevăzut de art.120 alin.5 din Codul Silvic nu poate fi acordat în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art.115 alin.1 din Codul Silvic;

- punctul de vedere al **Tribunalului Ilfov care este în sensul opiniei 2** și anume că sporul de risc prevăzut de art.120 alin.5 din Codul Silvic nu poate fi acordat în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art.115 alin.1 din Codul Silvic, în acest sens fiind și Decizia nr. 51/18.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

Curtea de Apel Bacău a transmis punctele de vedere ale Curții de apel, secția I civilă și de contencios administrativ și fiscal, ale Tribunalului Bacău și Tribunalului Neamț;

Astfel,

-punctul de vedere al **Secției I Civile și de Contencios Administrativ, care este în sensul opiniei 1** și anume că, art.120 alin.5 din Codul Silvic instituie dreptul de a beneficia de sporul de risc în favoarea personalului silvic fără a supune aplicabilitatea dispoziției legale unei condiții sau unui termen suspensiv și cuprinde dispoziții suficient de clare și de precise pentru a putea fi aplicat chiar și în absența legislației secundare la care se referă art. 115 alin.1 din Codul Silvic;

- punctul de vedere al **Tribunalul Bacău care este în sensul opiniei 1** și anume că, s-a reglementat cadrul general de acordare a sportului salarial, a fost definit cuantumul 25%, iar autoritatea competentă trebuie să stabilească condițiile concrete de plată și personalul care beneficiază de acest drept, sporul de risc apărând ca o obligație legală pentru angajator și nu o

simplă vocație a angajatului care să depindă de capacitatea financiară a angajatorului; legiuitorul a impus o singură condiție pentru stabilirea sporului, respectiv cea a deținerii calității de personal silvic, așa încât, odată stabilit raportul juridic de muncă dreptul salarial se acordă în mod automat, plata acestuia nefiind lăsată la latitudinea angajatorului. Legiuitorul a reglementat sporul de risc în considerarea specificului profesiei, fiind prezumate condițiile periculoase de desfășurare a muncii, finalitatea acestui drept salarial fiind acela de asigurare a sănătății angajatului, neintervenind modificări pozitive în ceea ce privește condițiile și specificul activității desfășurate;

- punctul de vedere al **Tribunalului Neamț care este în sensul opiniei 2** și anume că, sporul de risc prevăzut de art. 120 alin.5 din Codul Silvic nu poate fi acordat în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art. 115 alin.1 din Codul Silvic;

- **Curtea de Apel Galați** nu a exprimat punct de vedere și nu a identificat practică judiciară.

- **Curtea de Apel Pitești** nu a exprimat punct de vedere și nu a identificat practică judiciară.

- **Curtea de Apel Constanța** nu a exprimat punct de vedere și nu a identificat practică judiciară.

- **Curtea de Apel Iași** nu a exprimat punct de vedere și nu a identificat practică judiciară.

V. Opinia autorului sesizării

Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia s-a exprimat în sensul opiniei 1, apreciind că, în această situație sporul de risc prevăzut de art. 120 alin. 5 din Codul Silvic poate fi acordat în absența elaborării unor norme, regulamente, instrucțiuni, în sensul prevăzut de art. 115 alin. 1 din Codul Silvic.

Apreciem că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă, în considerarea faptului că în practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezlegării, concluzie ce rezultă din jurisprudența anexată.

**JUDECĂTOR DELEGAT,
ANGHEL MARIAN POP**